

Két tavaszi és közéleti bagatell

A magyar állam elhülyült, esetleg elvetemült – törvény születik a magyar életmód bejelentéses védelméről!

Február 28-án az igazságügyi miniszter benyújtotta „A panaszokról, a közérdekű bejelentésekről, valamint a visszaélések bejelentésével összefüggő szabályokról szóló törvénytervezetet”.¹

Az erkölcsi és az intellektuális hanyatlás gyakorta kézen fogva jár. A magyar állam morálisan hanyatlik, erre példák hosszú sora hozható fel, és ezen túl folyamatosan hülyül is. Erről a fenti törvény idiómáit olvasva újfent megbizonyosodhatunk. Ezen ne csodálkozzunk, elég, ha Széchenyit hívjuk segítségül: „...ha az emberek, részint ösztönből, részint észszerű okoknál fogva az abszolút kormányformát kárhoztatják, ez legtávolabbról sem ellenszenvből történik, hanem azon természetes okból, mivel az önkény, mint a tapasztalás bizonyítja, rendesen karöltve jár az ostobasággal.”²

A mondott törvény szerint az a munkahely, amely legalább ötven személyt foglalkoztatásra irányuló jogviszony keretében dolgoztat, belső visszaélés-bejelentési rendszert köteles létrehozni.

Nézzük, miről van szó! A hosszú törvényben részletezett, egyelőre csak nem kötelezően bejelenthető

kihágások közül talán a harmadik fejezetben tárgyaltak, vagyis ezek a legképtelenebbek:

1. „(A)zon tény kétségbe vonására irányuló tevékenység, hogy a velünk élő nemzetiségek a magyar politikai közösség részei és államalkotó tényezők.

Kezdjük ott, hogy a „kétségbe vonására irányuló tevékenység” önmagában is zagyvaság. Ha a mondat értelmét megtalálnánk, akkor azzal a problémával szembesülünk, hogy olyan rasszista megnyilvánulással – mivel a rasszisták nem így és nem erről beszélnek – soha senki nem találkozott, amely azt állította volna, hogy a romák nem államalkotó tényezők. A rasszista nem alkotmányjogi absztrakciókat tagad, hanem pl. a cigányok fegyelmezését, a cigánybűnözés felszámolását követeli, és ha emiatt feljelentik a visszaélés-bejelentési rendszerben, joggal mondhatja, hogy ő nem vonta kétségbe, hogy a romák államalkotó tényezők. *Tegyük hozzá, hogyha a demokrata az ebédszünetben előítéletes megjegyzést hall, nem feljelent, hanem vitatkozik.*

2. Az Alaptörvény Nemzeti Hitvallásában hivatkozott, a nemzetiszocialista és a kommunista diktatúra uralma alatt elkövetett bűnök alól felmentő, továbbá e bűnöket, valamint az Alaptörvény U) cikkében foglalt bűnöket kicsinyítő módszeres tevékenység tilalmát vajon nem sérti-e, ha a kíváncsi munkatárs meghallgat egy akadémiai konferencián

¹ (T/3089).

² Széchenyi István: Ein Blick auf den anonymen „Rückblick”.

vagy valahol a médiában egy marxista előadást, és ezt a munkahelyi kávészünet idején szóba hozza. Tegyük hozzá, hogyha a demokrata a kávészünetben önkényuralmi megjegyzést hall, nem feljelent, hanem vitatkozik.

3. Ha valamely munkatárs az Alaptörvény I) cikke szerinti nemzeti jelképeink tiszteletének és használatának akadályozására irányuló cselekményt észlel, bejelentést tehet; avagy Švejk, a derék katona kalandjai a NER-Magyarországon.

Éppen Švejk is lehet ilyen munkatárs, aki egyébként is élénken érdeklődött a magyarok iránt. Ha az EU polgárként Magyarországon élne, biztosan betérne valamelyik nemzeti-túlbulgó ember kocsmájába, ahol nyomatként vagy fali díszként a Nemzeti Hitvallás mellett éppen ott lógna a magyar címer. Ha pedig Švejk ezt észreveszi és, „50 személyt foglalkoztatásra irányuló jogviszony keretében” működne valahol, akkor munkahelyén, kollégáit, harsányan térdét csapkodva, bizonyosan tájékoztatná arról, hogy a magyar címert és a nemzeti hitvallást is leszarták a legyek. Ez pedig bizonyosan „a nemzeti jelképeink tiszteletének akadályozására irányuló cselekmény” lenne. *Tegyük hozzá, hogy a normális ember, ha az ebédszünetben Švejk-történeteket hall, nem feljelent, hanem nevet.*

4. A törvény nem viccel, bejelentést tehetünk abban az esetben is, ha az Alaptörvény L) cikkével és az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdésével védett... házasság és család alkotmányjogilag elismert szerepe, a gyermekek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelem és gondoskodás, valamint

születési nemének megfelelő önazonossághoz való jogának kétségbe vonását észleljük a munkahelyünkön.

Az Alaptörvény hatályos szövege szerint: „Magyarország védi a házasság intézményét, mint egy férfi és egy nő között, önkéntes elhatározás alapján létrejött életközösséget, valamint a családot mint a nemzet fennmaradásának alapját. A családi kapcsolat alapja a házasság, illetve a szülő-gyermek viszony. Az anya nő, az apa férfi.”

Mármost felhívnaék Varga Judit igazságügyi miniszter, a törvényírók, továbbá a magyar életmód papjai és papnői figyelmét arra, hogy az egész civilizált világban a háborítatlan magánélet egyike a legfontosabb alkotmányos értékeknek. Továbbá, nem túlzunk, a magyarok milliói másként élnek, mint amire az Alaptörvény szövege és a munkahelyi feljelentésre buzdító törvény unszolja őket. A magyarok tömegei nem házasságban élnek, reméljük, boldogan, és nem is a család alaptörvényben leszűkített fogalmáról beszélnek, ha éppen saját családjukról szólnak. Ráadásul rengetegen anyakönyvvezetői jóváhagyás nélkül élnek családi életüket. Továbbá előfordul, hogy egyesek abban a hiszemben élnek, hogyha a nagyszülőként nevelik az unokáikat, az is család. Most, kéretik ne ájuljanak el, azonos nemű párok is élnek talán százezrével, ó borzalom, közös háztartásban, akiket ezért nem illendő fel-/bejelenteni. *Tegyük hozzá, hogyha a normális ember az ebédszünetben kisírt szemű munkatársától azt hallja, hogy elege van a házastársából, ezért otthagya, őt nem feljeleníti, hanem megvigasztalja. Ha pedig férfi kollégája újságolja, hogy barátjá-*

val végre összeköltözött, ehhez örömmel gratulál ahelyett, hogy feljelentő bejelentést fogalmazna.

Hogy a nemzeti újbeszélben a gyerekek születési nemének csizmája hogy kerül a munkahelyi asztalra, önmagában is rejtély. Azt azért leszögezzük, hogy azon túl, hogy értelmezhetetlen, mind között ez a legalávalóbb bejelentésfelkínálás. Arról van szó, hogy a munkáltatónál bejelenthetjük, ha azt észleljük, hogy a még csak nem is gyereknevelésre szakosodott munkahelyünkön, nem tudjuk, miként, észlelnénk, hogy a gyerek születési nemének megfelelő önazonosságához való jogát kétségbe vonják. Ezt persze le kell fordítani érthető nyelvre, miszerint *az identitás megválasztásának jogát* kívánja a törvényíró valamiképp korlátozni, hiszen egy a millióhoz mért extremitást leszámítva, a Pesti Srácok-szerű képződményeken kívül senki nem beszél arról, hogy a régi szultáni udvarok óta bárkit akarata ellenére megfosztának születési nemének megfelelő önazonosságától.

Ha a hülyeség és a rosszakarát fájna, akkor a Duna-parti neogót palota terei a hangos jajgatást visszhangoznák.

Márciusi pontok – 2023

Mivel korábbi forradalmaink, legalábbis ha a köztörténetet tekintjük, szerencsétlenül végződtek, látszólag jó okkal, mostanában még úgynevezett *szelíd forradalmat* sem kíván a magyar nemzet. Ha változást óhajtunk is, tenni érte nem akaródzik. Meg hát Orbánnal, Rogánnal, Pintérrel – ide és oda – elég jól megvagyunk. *Ahogy lesz, úgy lesz* – tartja a magyar ember. Sokat veszíthetünk.

Forradalmaskodhatnak, ha akartak vagy akarnak rosszdolgukban a lengyelek, románok, kaukázusiak vagy az ukránok! Nekünk kényelmes az alattvalóság, a nemzeti együttműködés. Az Aranykéz utcában sincs robbantás, béke van. Dudorásszuk Brechtrel: „Előbb a has jön, aztán a morál”!

A magyar középosztály törekvő tagjának hő vágya hozzájutni a belga vagy a skót által megunt autóhoz, eljutni nyáron három napra az Adriára, és a szétesőfélben drágán szuszogó gázkonvektor helyett megvenni végre az új fafűtéses cserépkályhát. A szegény közmunkáját félti. A fiatal tanár felszolgálói karierről és hollandiai albérletről, a jurátus nem forradalomról, hanem dús végrehajtói vagy közjegyzői praxisról, a faluszéli roma kislány pedig cukros ételekről álmodik.

Noha tudom, a márciusi pontok manapság merőben időszerűtlenek, azért senkinek nem ártok azzal, ha elképzelem, milyenek lehetnének. Ha megint cél lenne az „Egyenlőség, szabadság, testvériség!” és „Bárkié is a dicsőség, a hazáé a haszon”.

Az ilyen márciusi pontok egyébként nem szoktak teljesek lenni. Amíg 1848-ban az ellenzéki ifjaknak minden ósdi volt, avult; mára pedig szinte minden, aminek köze volt a szabadsághoz, nagyon elromlott. A követeléslisták hosszúra nyúlnak. A '48-as márciusi pontokból, noha sejtethetjük, a márciusi ifjak közül többen gondoltak rá (a 12 pont negyedikje nem erről szól), például nem csupán az 1839/40. évi országgyűlés napirendjén már szereplő zsidó emancipáció hiányzott,³ de hiányoztak a

³ Komoróczy Géza: Mit kíván(t) a magyar

népkepviseletről és a választójogról szóló követelések is, noha ezek ugyancsak régen részei voltak a hazai nemesi liberalizmus eszmekörének.

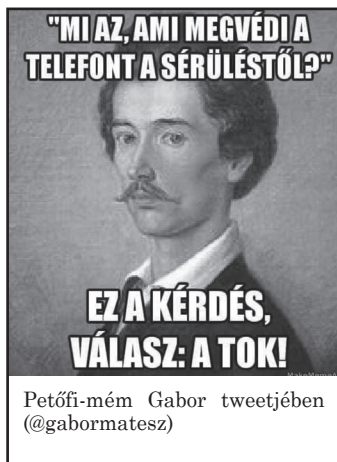
Akárcsak a jófej márciusi ifjak, ha e követelésekbe bele is értem, nem írok például külön a jogállam nélkülözhetetlen alapjáról, az önkormányzati demokrácia fokozatos elpusztításáról, az egyetemi autonómia felszámolásáról, a közoktatásról, az egészségügyről, a piacgazdaság alapelveinek sérelmeiről, az infláció okairól, a keleti zsarnokoknak udvarló külpolitikával okozott károkról, mert hát illetlen dolog ötven pontot írni. A forradalmiatlan valóságnak tett engedményként, a pontokat feltételes módon fogalmazom:

Mit kívánhatna a magyar nemzet...

1. Követelhetnénk a rendeleti kormányzás megszüntetését, a parlamenti demokrácia helyreállítását. Az Országgyűlés működhetne újra parlamentként, ahol érvényesülnek a demokrácia írott és íratlan szabályai! Törvényalkotási tárgyokban demokratikus eljárásban csak az Országgyűlés dönthetne, és az ellenzéki pártok és az országgyűlési képviselők jogait tiszteletben tarthatnák! Biztosíthatnák az országgyűlés állandó bizottságainak demokratikus és szakszerű működését, lehetővé tehetnék

országgyűlési vizsgálóbizottságok létrejöttét és szabad működését!

2. Követelhetnénk a politikai váltogazdaságot ténylegesen biztosító szabad választásokat! Szabad sajtó és a kormánytól független választási intézmények nélkül nincsen szabad választás. A megalkotandó de-

mokratikus választási törvény törekedhetne a választójog egyenlőségére és a képviselő arányosságára! A levélszavazatok jelenlegi, a választójog egyenlőségét és a választások tisztaságát sértő rendszere helyébe a külhoni választók jogegyenlőségét biztosító szabályozás léphetne!

3. Az egykamarás parlament alkotmányos ellensúlyaként működhetne széles hatáskörrel rendelkező, független alkotmánybíróság!

4. Alkotmányos garanciarendszer óvhatná a bírói hatalom függetlenségét! Működhetne politikai befolyástól mentes, a bűnt részrehajlás nélkül üldöző ügyési szervezet.

5. Kívánhatnánk a sajtó szabadságát! A közmédia nem a kormány szolgája, hanem független nemzeti intézmény is lehetne, amely a kormány ellenzéki kritikusainak nem kevesebb teret enged, mint a hatalom birtokosainak! A propagandaminisztérium által uralt heccsajtó, ideértve az állami televíziókat és rádiócsatornákat, felhagyhatna a romák, a menekültek, a szexuális kisebbségek elleni uszítással, a kormány politikai ellenfeleinek gyalázásával, valamint Putyin hódító háborújának támogatásával! Milyen szép lenne, ha a

nemzet – a zsidóktól? https://kisebbssegkutato.tk.hu/uploads/files/KG_Mit_kivan.pdf

sajtószabadság elveivel összeegyeztethetetlen Közép-Európai Sajtó és Média Alapítvány egyetlen adóforint támogatást sem kapna!

6. A látszatintézményeket felszámolhatnák, helyreállíthatnák a hatalom ellenőreként működő, továbbá a szakmai, kulturális, oktatási, tudományos, egészségügyi, nemzeti intézmények függetlenségét! Lehetnének független ombudsmanintézmények!

7. Orvosolhatnák az alkotmányos jogok már megtörtént roncslását! Helyreállíthatnák a szabadságjogok, például az információszabadság érvényesülését, visszavonhatnák a sztrájkjog ellehetetlenítését!

8. Megerősíthetnék az állam működésének morális alapjait! Lehetne érvényesülő polgári jogegyenlőséget biztosító, szociálisan érzékeny államunk! A roma közösségek a magyar demokrácia fontos tartalékai. Lehetne hazánknak politikai és kulturális autonómiával, továbbá oktatási és gazdasági programokkal megerősített demokratikus romapolitikája!

9. Az állam működésének súlypontjában a társadalmi élet szervezője, autonóm működések támogatója, a tőke társadalmi felelősségének érvényesítője, polgárai támasza lehetne, amely nem terjesztene ideológiákat, és nem a hatalom és uralom eszközeként működne.

10. Klímapolitikai célokat követő, felelős zöldpolitikai fordulatot hirdethetnénk, amelynek lenne önálló állami központja! Hatósági, adózási, gazdaságpolitikai eszközökkel a már működők korlátozása mellett akadályozhatnánk a súlyosan környezetterhelő gazdasági vállalkozások létrehozását!

11. Megszüntethetnék a *nemzeti konzultáció*nak nevezett, a közjog keretei között értelmezhetetlen propagandaintézményt! Lehetővé tehetnék a parlamenti demokráciával összeegyeztethető keretek között döntési és véleménynyilvánító jogkörökkel rendelkező népi részvétel fórumait, ideértve az e-demokrácia megoldásait is! Lehetne a jogalkotás, társadalmi viták biztosításával, nyilvános!

12. Meg lehetne szüntetni az államilag szervezett, az állam szívéből szétterjedő korrupciót! Az állami korrupció szervezőit, az európai források és a közvagyon tolvajait simán felelősségre lehetne vonni! Az állam törvényes lépéseket tehetne a lopott vagyonok társadalmasítására!

13. Állami szolidaritást lehetne vállalni a szabadságáért küzdő Ukrajnával!

14. Őszinte unióra léphetnénk Európával!